

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 87.

Tredie Session.

57de Møde.

Lorsbagen den 15de Januar.

(Fortf.)

Rirk: Den ærede sidste Taler meente, at hvis dette Lovforslag var fremkommet fra et af Thingets Medlemmer, saa vilde det Udvalg, der har at bedømme saadanne Sager, ikke have afviklet det; men jeg troer, at det med Hensyn til Indholdet vilde være gaaet dette Lovforslag ligesom det, jeg tillod mig at indbringe om Vaccinationen, at man nemlig vilde have sendt det til det lærde og høivise Sundhedscollegium og da maaskee faaet et andet Resultat end det, der her foreligger, og at man da muligens vilde faae en eller anden Sidebemærkning ved, saa at Thinget mindre villigt vilde gaae ind derpaa. Med Hensyn til, hvad den høitærede Justitsminister har ytret, da maa det være mig tilladt at bemærke, at jeg neppe har sagt, hvilket ogsaa Rigsdagstidenden vil vise, at jeg ønskede, at Politiet skulde faae en saa udvidet Myndighed, at det kunde forbyde visse Næringsveie i Byen. Jeg har blot tilladt mig at sige, at jeg troer, at man traf det Rette, ved at forsøge paa at bringe Sundhedspolitiet i en større Virksomhed, ligesom man maaskee ogsaa kunde tildele det en noget større Myndighed, end det nu har. Det var navnlig med Hensyn til Slagterier og Garverier, at jeg anfaaer dette for usikkert. Naar nemlig det Vand, som ved disse Næringsveie helles ud, efterat det har været benyttet, i Slagterierne til at udbløde Indvoldene af Kreaturer, og i Garverierne til at udbløde Huderne, er gaaet i Forraadnelse og kastes ud om Dagen, forarsager det en meget ubehagelig Lugt, hvorimod denne Ulempe, naar det, som jeg troer, er Tilfældet i enkelte Byer, strengt overholdes, at det først maa kastes ud efter Kl. 11 om Aftenen, saa at sige næsten vilde bortfalde. Jeg kan saaledes ikke

troe, at jeg har gjort mig skyldig i at yttre et saadant Onske, som er aldeles imod de Onsker og Principer, som jeg tidligere har udtalt, at jeg nærer.

Justitsministeren: Jeg har heller ikke, saavidt jeg veed, sagt, at den ærede Landsthingsmand, som nu satte sig, har ytret den Mening, at Politiet skulde have Ret til at forbyde Anlæg af visse Næringsbrug i København eller til at paabyde deres Flytning; men han har sagt, at man skulde ordne disse Forhold ved at give Politiet den fornødne Myndighed. Men nu meente jeg netop, — og forsaavidt er jeg enig med ham — at Politiet ikke har Myndighed til at kunne forvise Næringsveiene fra Byen, og at Forholdene ikke ville blive tilbørligt ordnede ved at gaae denne Ret; thi det erkjendes netop af Sagkyndige, at det vil være nødvendigt, at visse Næringsveie forvises fra Byen, for at forhindre de skadelige Følger af dem, og netop derfor er en Lov nødvendig.

Blechingberg: Forsaavidt der er brugt Uttringer angaaende en tidligere Sag, som ikke blev fremmet i Thinget, og den er stillet i Sammenligning med den nærværende, da maa jeg gjøre opmærksom paa, at der er en meget væsentlig Forskjel; imod den anden optraadte vedkommende Autoriteter, som have at varetage det offentlige Sundhedsvæsen, med den bestemteste Protest, hvorimod det netop er fra den samme eller en lignende Side, at de Bestræbelser ere udgaaede, som have fremkaldt den nærværende Lov, med Hensyn til hvilken de vedkommende Lægeautoriteter slutte sig til Communalbestyrelsen, hvad angaaer Hovedstadens Interesse. Der er saaledes efter min Anskuelse ingen Modsigelse mellem den Maade, hvorpaa Landstinget behandlede den foregaaende Sag, og den Maade, hvorpaa det, i det Mindste indtil dette Dieblit, har behandlet